

136. ՄԱՐԹԻՆ ԱՄԵՆԱՆԵՂ ՏԵՂԸ

Հանր ու տղա լուսկեն յիրան ծովումը լրեղ ին տամ: Բնւրդան քամեն պիցրաննամ ա, լոթկան տըկըտիյեր անում, փշրոտում, տես ու տեն ցրե տամ: Տահանք զոռավ մին տխտակու կացած, ըսկսում ըն ծովեն յիրան տես ու տեն քյիննալ: Տղան թա՛ ա՛ հանր, տընսնաս սրանա նընղ տընղ էլ կինի՛: Հանրը թա՛ հա՛, կինի՛: Տղան թա՛ հու կինի՛ սրանա նընղ տընղ: Հանրն ասում ա.—էս սհաթըս մին օրիշ տընղ օխտը-օթ հոթի ըստուլը քցած, քյարարն ան կյինին վընը տիրած, կարում չըն օտեն, մին մարթ պիտի կյան, էն էլ յըտանում ա, կյամ չի: Սահանք էլ նրան ըն եշում: էս մարթիքյն ավելի նեղ տընղ ըն, քան մունք:

